

BERTOLT BRECHT

Az ulmi szabó

Ulm, 1592

Tudok röpködni! – mondta
 A szabó a püspök úrnak. –
 Nézd, hogy kezdem el!
 S ez látta, hogy miként lépdel
 Egy torz szárny-félével
 A nagy-nagy templomtetőre fel.
 A püspök elment jókor,
 Hazugság ez, más semmi,
 Nem madár az ember,
 Sohasem fog röpködni,
 Mondta a püspök a szabóról.

Meghalt a szabó! – mondta
 A nép a püspök úrnak. –
 Jó hecc volt nagyon.
 Széthasadt, levált a szárnya,
 S ott fekszik szétmállva
 A zord-zord templomudvaron.
 Zengjen harangszó, ének,
 Hazugság volt, más semmi,
 Nem madár az ember,
 Sohasem fog röpködni,
 Mondta a püspök a népnek.